

ΠΙΝΟΒΟ

Κατηγορία: [BOYNA](#)

Δημοσιεύτηκε στις Δευτέρα, 16 Ιουλίου 2012 18:10

Το όρος **Πίνοβο**, με τη μεγάλη κορυφογραμμή και τις καταπράσινες πλαγιές του, ξεπροβάλλει ανάμεσα στο [Καϊμακτσαλάν](#) και τη [Τζένα](#). Το πυκνό δάσος οξιάς και πεύκου φτάνει ως και τα 1800 μ. υψόμετρο, ενώ από εκεί και πάνω κυριαρχεί η αλπική βλάστηση, με πλήθος λουλουδιών τα οποία είναι ανθισμένα όλο το καλοκαίρι.

Πλούσια είναι και η πανίδα του βουνού. Με λίγη τύχη μπορεί κανείς να συναντήσει ζαρκάδια ενώ η περιοχή αποτελεί καταφύγιο για την καφέ αρκούδα και τον λύκο, καθώς και για σπάνια αρπακτικά πτηνά, όπως ο χρυσαετός, ο φιδαιτός και ο ασπροπάρης.

Τα χαλάσματα και τα λιγοστά πυρομαχικά στην κορυφογραμμή υπενθυμίζουν ότι το Πίνοβο μετατράπηκε σε πεδίο μάχης κατά τη διάρκεια του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, όταν τα ελληνικά στρατεύματα συγκρούστηκαν με τα βουλγαρικά. Τα δύο Σέρβικα πυροβόλα, που για χρόνια δέσποζαν κάτω από την κορυφή αποτελώντας πόλο έλξης επισκεπτών, απομακρύνθηκαν κάτω από αδιευκρίνιστες συνθήκες. Οι κάτοικοι του Αετοχωρίου εξακολουθούν να μη γνωρίζουν που έχουν μεταφερθεί τα κανόνια ή ποιος ευθύνεται για την αρπαγή.

Οι γνωστότερες πεζοπορικές διαδρομές ξεκινούν από το Αετοχώρι το οποίο βρίσκεται περίπου τριάντα χιλιόμετρα μακριά από την Αριδαία. Το χωριό μοιάζει ερημωμένο αλλά η ζωηράδα των λιγοστών κατοίκων και η όρεξη για επαφή και κουβέντα με τους επισκέπτες θυμίζουν κάτι από την παλιά φιλοξενία που χαρακτήριζε τον ελληνικό λαό. Ακόμη και για το βουνό όλοι έχουν κάτι να πουν, στοιχείο που δείχνει ότι δεν έχουν χάσει την επαφή τους με τη φύση, σε αντίθεση με τους ανθρώπους των πόλεων, αλλά συχνά και της υπαίθρου.

Κορυφή

(Κορφούλα) 2.154μ.΄

Αποστάσεις

Αθήνα: 575χλμ.

Θεσσαλονίκη: 108χλμ.

Καταφύγια

Δεν υπάρχουν καταφύγια στο βουνό, ωστόσο υπάρχει δυνατότητα φιλοξενίας στον πολιτιστικό σύλλογο Αετοχωρίου, που βρίσκεται στην πλατεία του χωριού. Από εκεί ξεκινούν τα μονοπάτια για το βουνό.

Προτεινόμενη διαδρομή

Αετοχώρι – Μαύρος Βράχος – κορυφή: Ξεκινάμε από το κέντρο του χωριού, δίπλα από το κτίριο του πολιτιστικού συλλόγου Αετοχωρίου, όπου υπάρχει και ταμπέλα με πληροφορίες για την ανάβαση. Τα πρώτα μέτρα γίνονται σε χωματόδρομο, ως την πέτρα με το κίτρινο βέλος που μας δείχνει το μονοπάτι. Αρχίζουμε να ανηφορίζουμε παράλληλα με το δρόμο μέχρι να ξανασυναντήσουμε έναν χωματόδρομο, τον οποίο ακολουθούμε.

Προσπερνάμε τη μπάρα, μία σπηλιά με θέα προς την κοιλάδα καθώς και ένα περιφραγμένο τμήμα στο αριστερό μας χέρι. Το μονοπάτι ξεκινά από τη δεξιά πλευρά του δρόμου, σε μία αριστερή στροφή με πυκνή βλάστηση. Τα πρώτα κίτρινα σημάδια διακρίνονται με δυσκολία ανάμεσα στις φτέρες, οπότε συνεχίζουμε με προσοχή ώσπου μπαίνουμε σε δάσος οξιάς.

Από εδώ αρχίζουμε να ανηφορίζουμε σε ευδιάκριτο μονοπάτι. Στη συνέχεια ξανασυναντάμε δασικό δρόμο, στρίβουμε αριστερά και σε λίγο ξαναβρίσκουμε το μονοπάτι δεξιά μας. Μπαίνουμε στο μονοπάτι και σε λίγο έχουμε θέα την κορυφογραμμή του βουνού, ενώ υπάρχει και ένα μικρό ξέφωτο για στάση πριν από μικρή σάρα. Σε λίγη ώρα φτάνουμε στα τελευταία δέντρα και στο αλπικό κομμάτι του βουνού. Εδώ υπάρχει και ένα μικρό ρέμα, αριστερά από το μονοπάτι. Ευθεία μπροστά μας βλέπουμε τον Καλόγερο και αριστερά μας τον Μαύρο Βράχο, ο οποίος συνιστά μία αναρριχητική πρόκληση.

Κάτω από τον Καλόγερο βρίσκεται η τελευταία πηγή πριν το Αλπικό κομμάτι. Συνεχίζουμε προς τον Καλόγερο, περνάμε από αριστερά και ανηφορίζουμε έχοντας αριστερά μας τον Μαύρο Βράχο με κατεύθυνση το διάσελο κάτω από την κορυφή Βίσογκραντ. Λίγο πριν το διάσελο, στρίβουμε αριστερά και ακολουθούμε το μονοπάτι προς την κορυφή. Η σήμανση είναι καλή και το μονοπάτι καθαρό. Περνάμε κάτω από την κορυφή Βίσογκραντ και σε λίγο συνεχίζουμε δεξιά και αργότερα αριστερά μέχρι την κορυφή.

Από εδώ η πορεία είναι ευδιάκριτη και μπορούμε να ακολουθήσουμε δική μας πορεία. Η κορυφή μέχρι και την τελευταία στιγμή κρύβεται πίσω από άλλες μικρότερες. Φτάνοντας βρίσκουμε τσιμεντένιο κολωνάκι ενώ έχουμε θέα προς το όρος Πάικο το Καϊμκτσάλαν και την μικρή Τζένα. Ακριβώς από πίσω βρίσκονται τα σύνορα με την ΦΥΡΟΜ.

Ιστορικά στοιχεία

Ο τόπος γύρω από το Πίνοβο αποτέλεσε πεδίο μάχης κατά τη διάρκεια του Α' Παγκοσμίου Πολέμου αλλά και του Εμφυλίου. Οι κάτοικοι των γειτονικών χωριών ανακαλούν με φρίκη τα χρόνια του Εμφυλίου, όταν ακόμα και οικογένειες είχαν χωριστεί σε αντίπαλα στρατόπεδα. “Πως θα μπορούσα να σηκώσω το ντουφέκι εναντίον των ανταρτών, όταν ήξερα ότι η σφαίρα που θα έριχνα μπορεί να πετύχαινε τον αδερφό μου;”, ήταν τα λόγια ενός ηλικιωμένου.

Αξιοθέατα

Τα ιαματικά λουτρά Πόζαρ είναι ένας από τους πιο δημοφιλείς προορισμούς της περιοχής, αν και προσελκύουν κυρίως επισκέπτες μεγαλύτερης ηλικίας. Η είσοδος στην πισίνα με το ζεστό νερό στοιχίζει 4 ευρώ και στον καταρράκτη 2, όμως η πρόσβαση στις πολυάριθμες τεχνητές λιμνούλες του ποταμού είναι ελεύθερη.

Αξίζει, ακόμη, ένας περίπατος στο φαράγγι της Νότιας λίγο έξω από το ομώνυμο χωριό, καθώς και η εξερεύνηση των γειτονικών χωριών, οι κάτοικοι των οποίων είναι πάντα πρόθυμοι να μιλήσουν για την ιστορία του τόπου τους.

Σκι

Δεν υπάρχουν χιονοδρομικά κέντρα στο βουνό. Ωστόσο η κορυφογραμμή είναι ήπια και εύκολα μπορεί κανείς να πάει ως την κορυφή με ορειβατικά σκι. Για τη μεταφορά των σκι ως το αλπικό κομμάτι, μπορείτε να χρησιμοποιήσετε τους δασικούς δρόμους.

[ΕΙΚΟΝΕΣ](#)